

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Cross-sectional survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล และปัจจัย/เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมดังกล่าว โดยทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ของวิทยาการสาธารณสุขเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 236 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง หลังจากปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือซึ่งมี 5 ส่วนคือ ลักษณะประชากรและสังคม ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ทักษะติดต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล และพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลและทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติไคสแควร์ (Chi-square) และการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการศึกษา

นักศึกษากว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้หญิง มีอายุเฉลี่ย 23.3 ปี โดยนักศึกษากว่าครึ่งหนึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 และมีนักศึกษาสาขาวิชาพยาบาลผดุงครรภ์มากที่สุด ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นโสด และภูมิลำเนามาจากภาคเหนือมากกว่ามาจากภาคกลางและภาคใต้

นักศึกษากว่า ครึ่งหนึ่งมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.2) รองลงมาคือนักศึกษามีพฤติกรรมที่ดี (ร้อยละ 24.2) และนักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่ดี (ร้อยละ 13.5) สำหรับความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบ

ครอบจักรวาลพบว่า นักศึกษาประมาณ 2 ใน 3 มีความรู้ในระดับปานกลาง และที่มีความรู้ในระดับดี และระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 24.6 และ ร้อยละ 9.3 ตามลำดับ นักศึกษาประมาณ 2 ใน 3 มีการรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลปานกลาง และที่มีการรับรู้ในระดับดีและไม่ดีมีร้อยละ 21.2 และ 10.2 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 66.5) ที่มีทัศนคติที่ดีมีร้อยละ 20.3 และทัศนคติที่ไม่ดีร้อยละ 13.1 สำหรับการเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล พบว่า นักศึกษาร้อยละ 47.5 มีการรับรู้ว่ามีปริมาณวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนทางการแพทย์เพื่อการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลเพียงพอ และที่มีไม่เพียงพอมีร้อยละ 48.3 และไม่มีวัสดุอุปกรณ์เลยมีร้อยละ 4.2 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการกระตุ้นเตือนจากบุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับวิธีการป้องกันการติดเชื้อในเวลาที่ฝึกปฏิบัติงานในโรงพยาบาล การล้างมือหลังจากให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีบาดแผล

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล พบว่า ชั้นปี ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล และการเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ปัจจัยเรื่องอายุ เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา สาขาวิชา การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลและการได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยร่วมโดยสถิติการถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลคือ การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลสามารถทำนายการเกิดพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลได้ร้อยละ 10.9 (p-value < 0.05)

5.2 การอภิปรายผล

1) การที่ชั้นปีของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล อาจเนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างของประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลและดูแลผู้ป่วย โดยนักศึกษาที่มีชั้นปีสูงกว่าจะมีประสบการณ์ปฏิบัติงานกับผู้ป่วย

มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิทักษ์ทอง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2536) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติกำกับการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมัลลิกา ตั้งเจริญ (2534) พบว่า ระดับการศึกษาที่เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายความสามารถในการดูแลตนเอง การศึกษาที่สูงขึ้นจะส่งผลให้มีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลได้ถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากการศึกษาส่งเสริมความสามารถในการแสวงหาความรู้ มีการเรียนรู้ มีความเข้าใจเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ดีและถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องพฤติกรรมอนามัยของตนเอง ดังนั้นนักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกันจึงมีพฤติกรรมกำกับการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยทางด้านอายุ เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา และสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำกับการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) การที่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และกำกับการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำกับการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาล แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์และกำกับการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกำกับการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลแตกต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของพรพรรณ เรียงปัญญา (2530) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับการปฏิบัติกำกับการติดเชื้อของพยาบาลวิชาชีพพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพ และพิทักษ์ทอง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2536) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติกำกับการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกำกับการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลของนักศึกษาพยาบาลและการควบคุมโรคเอดส์ ในขณะที่แตกต่างจากการศึกษาของอัญชลี สิงหสุด (2534) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกำกับการป้องกันตนเอง ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามแนวคิดของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ที่ให้ความหมายว่าความรู้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญทำให้นุคคลปฏิบัติพฤติกรรมอนามัย เมื่อนุคคลมีความรู้ความเข้าใจเรื่องใดก็จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น ความรู้จึงมีส่วนสำคัญที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมและก่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรมเนื่องจากการมีความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้ทราบว่าต้องปฏิบัติอย่างไรและสามารถปฏิบัติได้จริง

3) การที่ปัจจัยการเข้าถึงอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาล แสดงให้เห็นว่าความสามารถเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลมากจะทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลที่ดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา พรหมปัญญา (2537) ที่พบว่า การสนับสนุนในเรื่องอุปกรณ์ของผู้บริหารโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และวิลาวณิช พิเชียรเสถียร (1993) ที่พบว่า การที่บุคลากรไม่ปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อเนื่องจากอุปกรณ์ป้องกันมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ และเช่นเดียวกับการศึกษาของพรทิพย์ ชนะภัย (2536) ที่พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้พยาบาลมีพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับหลักการป้องกันการติดเชื้อขณะปฏิบัติงาน จากผลการศึกษาครั้งนี้โรงพยาบาลควรสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ ในโรงพยาบาลมีวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนทางการแพทย์เพียงพอเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาลแก่นักศึกษาให้ดีขึ้น

ในส่วนปัจจัยการรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลและการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4) อิทธิพลของปัจจัยกำหนดพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาล จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลสามารถพยากรณ์พฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาลได้ร้อยละ 10.9 แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบครัววาลที่ดีได้ เสรี สุกแสงฉาย (2536) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าการที่พยาบาลจะปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลได้นั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างได้แก่ การมีความรู้เกี่ยวกับโรคและหลักการป้องกันที่ถูกต้อง การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญในหลักการป้องกันการติดเชื้อและมีนโยบายที่ชัดเจน เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติให้แก่นักบุคลากร รวมทั้งการสนับสนุนให้มีอุปกรณ์ป้องกันต่างๆ เพียงพอกับความต้องการ และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทำให้บุคลากรมีความคุ้นเคยและมีการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบครัววาลจนเกิด

เป็นความเคยชิน สอดคล้องกับการศึกษาของพรทิพย์ ชนะภักย์ (2536) ที่พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้พยาบาลมีพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการป้องกันการติดเชื้อขณะปฏิบัติงาน และการศึกษาของสุกัญญา พรหมปัญญา (2537) ที่พบว่า การสนับสนุนของผู้บริหารโรงพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการศึกษาของพิทักษ์ทอง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2536) พบว่า วัสดุอุปกรณ์สนับสนุนทางการแพทย์เพื่อการปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจรมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจรของนักศึกษาพยาบาลและการควบคุมโรคเอดส์ที่ระดับ .001

5) สำหรับปัจจัยอื่นๆที่ไม่มีอิทธิพลร่วมในการทำนายพฤติกรรมได้แก่ อายุ เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา สาขาวิชา ชั้นปี ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจร การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจร ทักษะติดต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครบวงจร และการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครบวงจรมีความสัมพันธ์อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการดังนี้

5.1) อายุ เพศ ศาสนา สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา สาขาวิชา ชั้นปีของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างทั้งในด้านอายุ การนับถือศาสนา ภูมิลำเนาเป็นต้น

5.2) ความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจร การรับรู้ต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจร ทักษะติดต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ อาจเป็นเพราะขั้นตอนพัฒนาเครื่องมือยังมีความไม่สมบูรณ์ เนื่องจากเป็นการประยุกต์เอาตัวอย่างคำถามในแต่ละประเด็นมาจากการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งอาจมีความไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี สิ่งแวดล้อมและแนวทางการปฏิบัติของนักศึกษาในประเทศลาว จึงอาจทำให้ได้เครื่องมือที่ไม่สามารถวัดได้อย่างเที่ยงตรงจริงๆ

5.3) การได้รับการกระตุ้นเตือนในเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครบวงจร และการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครบวงจร เนื่องจากจำนวนผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อเอชไอวีในประเทศลาวยังมีจำนวนน้อยทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติในการบริการรักษาพยาบาลอาจไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควรต่อการกระตุ้นเตือนให้นักศึกษาระมัดระวังหรือป้องกันตนเองจากการติดเชื้อโรคเอดส์ ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคเอดส์ยังไม่มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจรมากเพียงพอ จึงทำให้นักศึกษามีโอกาสได้รับข่าวสารน้อยตามไปด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์แบบครอบจักรวาลของนักศึกษาวิทยาการสาธารณสุข เวียงจันทน์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนและคุณภาพในการปฏิบัติงานของนักศึกษา เพื่อความปลอดภัยจากการติดเชื้อเอดส์และการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอดส์ ตลอดจนเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานระดับนโยบายเพื่อการเฝ้าระวังและควบคุมโรคเอดส์ ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1) ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยวิทยาการสาธารณสุข

จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีความรู้ การรับรู้ และทัศนคติต่อโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจะต้องได้ปรับปรุง นักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลบางประเด็น ได้แก่ การสวมปลอกเข็มกลับหลังจากการฉีดยาหรือเจาะเลือด นักศึกษาจำนวนครึ่งหนึ่งมีการรับรู้ที่ไม่ถูกต้อง โดยรู้ว่าบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์คือบุคคลที่ได้รับเชื้อและเป็นโรคเอดส์ และเชื้อเอชไอวีสามารถแพร่กระจายไปสู่บุคคลอื่นได้เฉพาะเชื้อที่อยู่ในน้ำตา น้ำลาย และน้ำปัสสาวะเท่านั้น และรับรู้ว่าการใช้หลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลเพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเอชไอวี เช่น การสวมถุงมือทำให้เกิดความยุ่งยากไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษามีความรู้ที่ไม่ลึกซึ้งหรือไม่ครอบคลุมเพียงพอ ดังนั้นวิทยาลัยวิทยาการสาธารณสุขจึงควรปรับปรุงการเรียนการสอนโดยจัดชั่วโมงการเรียนการสอนเรื่องโรคเอดส์โดยเน้นหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลอย่างสม่ำเสมอและควรเริ่มจากชั้นปีที่ 2 เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้แม้ว่าจะมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลน้อยก็ตาม ควรจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่ นักศึกษาทุกสาขาวิชา

2) ข้อเสนอแนะสำหรับโรงพยาบาลฝึกปฏิบัติงาน

จากการศึกษาพบว่า การเข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลสามารถพยากรณ์พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลได้ดีที่สุด ซึ่งการสนับสนุนของผู้บริหาร โรงพยาบาลมีความสำคัญต่อการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล การที่นักศึกษามีความรู้ การรับรู้ และทัศนคติที่ดีไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาจะมีพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อที่ถูกต้อง การไม่ปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อหรือมีพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องเนื่องจากอุปกรณ์ป้องกันมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ และการขาดแคลนอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการป้องกันการติดเชื้อขณะปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้บริหารโรงพยาบาลควรจัดให้มีระบบการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนทางการแพทย์อย่างเพียงพอ จัดประชุมวิชาการเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้บุคลากรทางการแพทย์เกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลเพื่อให้มีความเข้าใจดีขึ้น และนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ จัดอบรมฟื้นฟูความรู้แก่พยาบาลเกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยเน้นในเรื่องการติดต่อ การแพร่กระจายเชื้อ หลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลและวิธีการทำลายเชื้อและทำให้ปราศจากเชื้อ และควรมีหน่วยงานให้คำปรึกษาแก่ เจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล เพื่อให้คำปรึกษากรณีที่เจ้าหน้าที่ได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ทั้งนี้เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนสามารถประเมินถึงอุบัติเหตุที่พบบ่อยและความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่ขณะปฏิบัติงานในโรงพยาบาลได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) เพื่อให้ได้ข้อมูลพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลที่ถูกต้องใกล้เคียงกับการปฏิบัติพฤติกรรมจริงที่สุด ควรเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกตพฤติกรรมด้วย
- 2) ควรศึกษาปัจจัยด้านนโยบายและงบประมาณของหน่วยงานในการสนับสนุนพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลของบุคลากรทางการแพทย์
- 3) ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อขณะปฏิบัติงานในโรงพยาบาลของนักศึกษาโดยวัดก่อนและหลังการให้โปรแกรมความรู้เรื่องโรคเอดส์และการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล
- 4) ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลในประชากรกลุ่มอื่นๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

5) ควรมีการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาหรือแบบสอบถามที่มาตรฐานและเหมาะสมกับคนลาวถ้ามีการศึกษาเรื่องการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลในข้างหน้า

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University